

Príbeh, ktorý sa traduje už roky.

Príbeh dieťaťa, ktorému vraj jeho mama vyprosila v našom kostole zdravie, sa u nás traduje už roky. Skadiaľ sa vzal a čo z toho, čo sa medzi ľuďmi rozpráva je pravda?

Je druhý júl podvečer. V našom kostole sa pred malou chvíľkou skončila slávnostná odpustová svätá omša. Doznievajú posledné zvuky organa a veriaci sa pomalým krokom presúvajú von. Iba hŕstka zostáva a tíško si šeptá osobnú modlitbu. Zo zástupu nebadane smelým krokom vystúpi starší pán. Nevyzerá, že je tunajší. Zamieri k oltáru, kľakne si na mramorové schody a chvíľku tam pobudne. Kľaká si tam pravidelne už roky, desiatky rokov, a bude to tak robiť, kým bude vládnuť. Tak to predsa voľakedy sľúbil.

„Mama mala devätnásť rokov, keď som sa narodil. Bol som jej prvorodený,“ vysvetľuje Serafín Balcerčík z Oravského Veselého. On je to niekdajšie dieťa, na ktorom sa udial zázrak. „Do svojich siedmich mesiacov som bol úplne zdravý, ale v tých časoch zúrila akási anglická choroba,“ objasňuje okolnosti roku

1929. „Neviem, čo to bolo za pliaгу. Spôsobovala mäknutie kostí, a liek na ňu neexistoval. Viem aj o ďalších troch ľuďoch, ktorí ju dostali. Dvaja z nich preležali do konca svojho života na posteli, ten tretí ostal pomätený.“

Serafínovi rodičia hľadali pre svoje dieťa liek, kde sa len dalo. Chodievali do Liesku za istou známou korenárkou Drevenákovou. Bola to vraj múdra žena, mnohým pomohla. „Našim poradila, aby ma kúpali vo vývare z hovädzích kostí. Potom mali ešte nazbierať v lese žlté mravce, zaliať ich liehom a tou medicínou ma celého potierať. Ale to asi i tak moc nepomáhalo, lebo som vo svojich troch rokoch vôbec nedokázal sám sedieť,“ objasňuje okolnosti svojho

niekdajšieho ochorenia. „Až potom sa stalo, že mama šla do Rabče na odpust. Pretože kedysi to tak mali ľudia vo zvyku - chodiť na odpust do Bobrova, Novote, Trstenej a do Rabče.

„Bol som vtedy ešte malý. Mama ma nemala s kým nechať, tak ma vzala so sebou. A keď ľudia po omši povychádzali z kostola, položila ma pred oltár. Mal som tam ležať, kým sa pomodlí. Sotva si však kľakla, ja som sa sám od seba postavil a urobil pár krokov...Mama neverila vlastným očiam, zarazene vraj

na mňa pozerala...“ Pán Balcerčík si na tie okolnosti sám nespomína. Na to bol ešte príliš malý. To, čo hovorí, má od mamy. Ale v kostole bolo dosť iných svedkov. Komu bolo dané, ten to videl. Odtiaľ sa vzal celý ten príbeh.

„Viete, v dnešnej dobe sa treba veľa modliť. Modlitba nie je prežitok. Moja mama mi prikazovala, že kým budem vládvať, patrilo by sa ísť poďakovať,“ a dodáva, že odvtedy vždy 2. júla, na sviatok Navštívenia Panny Márie prichádza do Rabče navštíviť Božiu matku.

Vždy je o čo prosiť aj za čo poďakovať. „Chcel by som odkázať všetkým, ale najmä ženám, že práve ony majú dar, vedia byť veľmi horlivé, aby to využívali v modlitbe. Vidíte, že sa to oplatí!“

Dnes už 84 ročný pán spomína na kadejaké hrozivé prípady, čo sa mu v živote udiali, a vždy z nich vyviazol bez vážnejších zranení. Aj to pripisuje ochrane Božej Matky.

Autor textu a historických fotografií: Mgr. Veronika Bolibruchová

Autor fotografií: Ing. Pavol Jurčák

Administrátor web: Bc. Jozef Oselský